

gammeldags at tale om sådan noget som disciplin, ansvarsfølelse og at gøre sig umage. Her synes jeg heldigvis der bredt set er ved at ske en ændring, men det er jo et langt, sejt træk at få rettet op på sådan nogle ting. Og det er ikke bare i forhold til nogle bestemte partier – der var en generel laden stå til i nogle årtier, som vi nu betaler prisen for.

Kl. 13:32

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget bliver henvist til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 115:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Familievejlederordning).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).
(Fremsættelse 28.01.2009).

Kl. 13:33

Forhandling

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er åbnet. Det er fru ... ja, der er sket en ændring, kan jeg se. Det er fru Ellen Trane Nørby som ordfører. Vi ville værdsætte at få meddelelse om ændringer.

Kl. 13:33

Ellen Trane Nørby (V):

Det har I fået.

Kl. 13:33

Første næstformand (Svend Auken):

O.k., det er ikke tilgået mig.

Ordføreren.

Kl. 13:33

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Da Venstres ordfører, fru Sophie Løhde, ikke kan være til stede, har jeg lovet at være ordfører for Venstre på lovforslag nr. L 115.

Lovforslaget, vi skal behandle i dag, har til formål at sikre, at familier med børn, der har betydelig nedsat funktionsevne – det kan være fy-

sisk såvel som psykisk – får et tilbud om introducerende vejledning og rådgivning fra kommunen. Vejledningen skal give familien kendskab til den hjælp, som det offentlige yder, samt ikke mindst være med til at styrke barnets udvikling og trivsel.

Hvis man læser SFI's rapport fra 2008, vil man se, at det fremgår, at familierne til børn med nedsat funktionsevne overordnet er rigtig godt tilfredse med de løsninger, de er blevet tilbudt vedrørende træning og pasning af deres børn. Der hvor forældrene udtrykker en utilfredshed, er vedrørende den information og vejledning, de får fra kommunen. De savner hjælp til at finde ud af, hvilke rettigheder de har, samt hvilke tilbud de kan og bør benytte sig af.

Tilbuddene og hjælpen er altså derude, men vi må erkende, at det kan være svært for familierne at finde frem til den hjælp og vejledning, som passer dem bedst, da behovene i de enkelte familier er forskellige. Det står derfor klart, at den nuværende lovgivning om kommunal rådgivning kan forbedres. Det er en problemstilling, som regeringen og Venstre længe har arbejdet på, og forslaget om familievejlederordningen er således også en del af regeringens kvalitetsreform såvel som regeringsgrundlag.

Lovgivningen forpligter allerede nu kommunerne til at yde gratis rådgivning, vejledning og behandling til familier, der har børn med særlige behov. Det gælder også en generel forpligtelse til en opsøgende indsats i dette arbejde. Desværre viser undersøgelser fra bl.a. SFI, at denne indsats ikke vurderes som tilstrækkelig af brugerne – her forældrene. Derfor ønsker vi med dette lovforslag at forbedre kommunernes rådgivningspligt. Det sker dels ved at indføre en tidsfrist for rådgivningsindsatsen, dels ved at bemyndige ministeren til præcist at fastlægge, hvordan ordningen skal skrues sammen.

I forhold til rådgivningsfristen, som er fastlagt til 3 måneder, var der i høringssvarene nogle bemærkninger til, hvornår denne skal beregnes fra. Lovforslaget er derfor blevet præciseret, og det står nu klart, at fristen skal regnes fra det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen får kendskab til funktionsnedsættelsen hos barnet. Det betyder, at der kan sættes hurtigere ind med vejledning til de familier, hvor kommunen ikke tidligere har kendt til barnets specielle behov.

Herudover vil jeg gerne igen henvise til, at brugerne overordnet er meget tilfredse med de kommunale tilbud, der er til deres børn. Det er på informationssiden, det halter, og netop derfor